

Ο εγωιστής γίγαντας

Μεταγραφή :

Γλυμίτσα Ευθυμία

Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης

« Αλέξανδρος Δελμούζος »

2010-2011

Κάθε απόγευμα
μετά από το σχολείο
τα παιδιά πήγαιναν
για να παίξουν
στον κήπο του γίγαντα.

Ήταν ένας όμορφος κήπος.
Στο χορτάρι υπήρχαν
χρωματιστά λουλούδια.
Είχε και 12 μηλιές.
Οι μηλιές την άνοιξη
είχαν ροζ λουλούδια.

Το φθινόπωρο
είχαν ωραία μήλα.
Τα πουλιά κελαηδούσαν.
Στα παιδιά άρεσε πολύ το τραγούδι τους
και έλεγαν

- Πόσο χαρούμενα
είμαστε εδώ !

Μια μέρα
ήρθε ο γίγαντας.
Είχε πάει επίσκεψη
σε ένα φίλο του.

Ο φίλος του
έτρωγε ανθρώπους.
Είχε μείνει εκεί 7 χρόνια.

Όταν είδε
τα παιδιά στον κήπο του,
θύμωσε πολύ.
Φώναξε τότε:

Μετά, έχτισε τοίχο
γύρω από τον κήπο
και έγραψε
μια πινακίδα :

«Δεν μπορεί κανένας
να μπει εδώ.
Όποιος μπει,
θα πάρει τιμωρία.»

Ήταν ένας γίγαντας
που είχε πολλές παραξενιές.

Τα παιδιά δεν ήξεραν τώρα
πού να παίξουν .

Έψαχναν χώρο για παιχνίδι
μα δεν έβρισκαν.

Γι' αυτό ήταν πολύ λυπημένα.

Όταν δεν είχαν σχολείο,
κάθονταν έξω από τον τοίχο
και κουβέντιαζαν
για τον όμορφο κήπο.

- Ήμασταν πολύ ευτυχισμένα
όταν παίζαμε εκεί,
έλεγαν το ένα στο άλλο.

Μετά ήρθε η άνοιξη.
Παντού ήταν λουλούδια και πουλάκια.

Στον κήπο του γίγαντα όμως
έμενε ακόμα ο χειμώνας.
Τα πουλάκια δεν πήγαιναν εκεί
να κελαηδήσουν
και τα δέντρα δεν άνθισαν
γιατί δεν ήταν εκεί τα παιδιά.

Μια μέρα
ένα όμορφο λουλούδι
πήγε να βγει από το χορτάρι
μα όταν είδε
τον κήπο χωρίς τα παιδιά,
στενοχωρήθηκε
και μπήκε πάλι στη γη.

Μόνο το χιόνι και ο πάγος χαιρόντουσαν.

- Θα μείνουμε εδώ όλο το χρόνο,
γιατί η άνοιξη έχει ξεχάσει τον κήπο,
έλεγαν.

Το χιόνι σκέπασε το χορτάρι
και ο πάγος κάλυψε τα δέντρα.

Ύστερα,
φώναξαν το βοριά
να έρθει
και αυτός ήρθε.

Του άρεσε πολύ ο κήπος
και φυσούσε δυνατά τις καμινάδες
ώσπου να πέσουν.

- Εδώ είναι θαυμάσια.
Να καλέσουμε και το χαλάζι
είπε στο χιόνι και στον πάγο.

Έτσι, ήρθε το χαλάζι.

Κάθε μέρα
έπεφτε για 3 ώρες στον κήπο,
ώσπου έσπασε όλα τα κεραμίδια.

Ο γίγαντας κοιτούσε τον άσπρο του κήπο
από το παράθυρο.

- Δεν καταλαβαίνω

γιατί δεν έχει έρθει η άνοιξη ακόμα,
έλεγε.

Ούτε η άνοιξη ήρθε,
ούτε το καλοκαίρι ήρθε,
ούτε το φθινόπωρο ήρθε.

Έτσι, στον κήπο του γίγαντα
ήταν πάντα χειμώνας.

Ένα πρωί
που ο γίγαντας ήταν στο κρεβάτι του,
άκουσε μια γλυκιά μουσική.
Σηκώθηκε να δει
μήπως ήταν οι μουσικοί του βασιλιά.
Ήταν ένα σπουργιτάκι
που τραγουδούσε στο παράθυρό του.

Είχε πολύ καιρό
να ακούσει πουλί
και του φάνηκε
σαν την πιο όμορφη μουσική.
-Πιστεύω
πως ήρθε επιτέλους η άνοιξη,
είπε
και σηκώθηκε
να δει από το παράθυρο.

Από ένα άνοιγμα στον τοίχο,
είχαν μπει τα παιδιά στον κήπο
και κάθονταν στα κλαδιά των δέντρων.

Τα δέντρα έβγαλαν λουλούδια.
Ήταν τόσο χαρούμενα.
Τα πουλάκια πετούσαν
και κελαηδούσαν.
Τα λουλούδια άνθιζαν.
Ήταν ευχάριστα όλα αυτά.

Όμως,
Σε μια γωνιά του κήπου
ήταν ακόμα χειμώνας.

Στεκόταν εκεί ένα παιδάκι
που δεν μπορούσε
να ανέβει στο δέντρο,
γιατί ήταν κοντούλι.
Γύριζε γύρω από το δέντρο
και έκλαιγε.

Το δεντράκι ήταν χιονισμένο,
γιατί δεν είχε ανέβει
πάνω του το παιδάκι.

-Σκαρφάλωσε πάνω μου,
είπε το δέντρο στο παιδάκι
και χαμήλωσε τα κλαδιά του.

Όταν το είδε αυτό
Ο γίγαντας ένωσε καλοσύνη.

-Πόσο εγωιστής ήμουνα.
Με ένοιαζε μόνο ο εαυτός μου.
Θα βοηθήσω το παιδάκι
να ανέβει στο δέντρο
και μετά
θα γκρεμίσω τον τοίχο.

Ο κήπος μου θα είναι τόπος παιχνιδιού
σκέφτηκε.

Ήταν αληθινά λυπημένος
γι' αυτό που είχε κάνει.
Έτσι, κατέβηκε στον κήπο.

Όταν τον είδαν τα παιδιά,
Φοβήθηκαν
και έφυγαν.
Τότε, έγινε πάλι χειμώνας στον κήπο.

Το μικρό παιδάκι δεν έφυγε.
Είχε δάκρυα στα ματάκια του
και δεν μπορούσε
να δει το γίγαντα
που ερχόταν.

Ο γίγαντας, ήρθε πίσω του
και απαλά
πήρε το παιδάκι στο χέρι του.
Το έβαλε πάνω στο δέντρο
και αυτό άνθισε αμέσως.

Τα πουλάκια ήρθαν
και τραγούδησαν γύρω του.
Το παιδάκι, άνοιξε τα χεράκια του
και αγκάλιασε το γίγαντα.

Όταν είδαν τα άλλα παιδάκια,
ότι ο γίγαντας δεν ήταν πια κακός,
γύρισαν γρήγορα
και μαζί τους γύρισε η άνοιξη.

- Ο κήπος μου είναι δικός σας,
είπε ο γίγαντας.
Αμέσως μετά, γκρέμισε τον τοίχο
που είχε χτίσει.

Όταν ο κόσμος πήγαινε στην αγορά,
έβλεπε το γίγαντα
να παίζει με τα παιδιά
στον πιο όμορφο κήπο
που είχαν δει ως τότε.

Τα παιδάκια έπαιζαν όλη τη μέρα
και το βράδυ

πήγαιναν στο γίγαντα
να του πουν «καληνύχτα».

- Πού είναι ο μικρός σας φίλος;
αυτός που βοήθησα
να ανέβει στο δέντρο;
ρώτησε ο γίγαντας τα άλλα παιδιά.

- Δεν ξέρουμε, έχει φύγει,
απάντησαν τα παιδιά.

-Να του πείτε,
αύριο να είναι εδώ
είπε ο γίγαντας.

Τα παιδιά του απάντησαν
πως δεν ήξεραν το σπίτι του
γιατί δεν το είχαν ξαναδεί πιο πριν.

Ο γίγαντας στενοχωρήθηκε πάρα πολύ.

Κάθε απόγευμα
ύστερα από το σχολείο
τα παιδιά πήγαιναν

και έπαιζαν με το γίγαντα.

Όμως το μικρούλι παιδάκι
που αγαπούσε ο γίγαντας
δε φάνηκε ξανά.

Ο γίγαντας ήταν πολύ καλός με τα παιδιά
μα ήθελε το μικρό του φίλο
και μίλαγε γι' αυτόν συχνά.

Πέρασαν πολλά χρόνια.

Ο γίγαντας είχε γεράσει
και είχε αδυνατίσει.

Δεν μπορούσε

να παίζει με τα παιδιά.

Καθόταν σε μια καρέκλα
και τα έβλεπε ευχαριστημένος
να παίζουν
και να τρέχουν.

- Έχω πολλά όμορφα λουλούδια
όμως τα πιο όμορφα
από όλα τα λουλούδια

είναι τα παιδιά,
έλεγε ο γίγαντας .

Ένα πρωί
φορούσε τα καλά του ρούχα
και κοίταζε έξω από το παράθυρο.
Τα δέντρα δεν ήταν ανθισμένα
όμως δε σκεφτόταν πια το χειμώνα
γιατί ήξερε
πως η άνοιξη δε θα έφευγε ποτέ
από τον κήπο του.

Ξαφνικά,
είδε μπροστά του κάτι θαυμάσιο.
Στη γωνία του περιβολιού
ήταν ένα δέντρο
σκεπασμένο με λουλούδια.
Τα κλαδιά και οι καρποί του
ήταν χρυσαφένια.

Από κάτω
στεκόταν το παιδάκι
που είχε αγαπήσει τόσο πολύ.

Χαρούμενος
κατέβηκε στον κήπο
και έτρεξε προς το παιδάκι.

Όταν έφτασε
το πρόσωπό του έγινε κόκκινο από θυμό.
Είδε πως
υπήρχαν σημάδια από δύο καρφιά
στα χέρια και τα ποδαράκια του μικρού.

- Ποιος είναι αυτός
που θέλησε να σου κάνει κακό;
Πες μου
και θα τον σκοτώσω με το σπαθί μου
είπε ο γίγαντας.

- Όχι!
αυτά είναι τα σημάδια της αγάπης,
απάντησε το παιδάκι.

- Ποιος είσαι;
ρώτησε ο γίγαντας
και γονάτισε μπροστά του.

Το παιδάκι γέλασε.

-Εσύ με άφησες κάποτε
να παίξω στον κήπο σου.
Σήμερα πρέπει
να έρθεις εσύ
στον δικό μου κήπο
τον Παράδεισο.

Έτσι, το ίδιο απόγευμα
όταν τα παιδιά έτρεξαν στον κήπο
για να παίξουν
βρήκαν το γίγαντα νεκρό
κάτω από ένα δέντρο.
Ήταν σκεπασμένος με άσπρα λουλούδια.

